

ECHO ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV
verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Estelle Ceulemans • Hoogstraat 42 • 1000 BRUSSEL
Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 04, april 2013

■ Economie

REACH: vrijstelling op verordeningen,
alle macht aan Defensie!

OESO – Eindelijk belastingontduiking
in het vizier?

■ Ondernemingen

Gevaarlijke chemische agentia en etikettering

Personeelsafgevaardigde mag
loonsverhoging niet missen
omwille van mandaat

■ Sociaal beleid

Hoe dikwijls is al niet gezegd:
“Het sociaal overleg is dood”?!

■ Sociale ombuds

Vergissing of niet, minimale wekelijkse
arbeidsduur is te respecteren!

■ Echo regio Brussel

Brussels Observatorium voor referteprijzen
van openbare aanbestedingen

■ Echo regio Vlaanderen

Vlaanderen bereidt overheveling
kinderbijslag voor

■ Echo regio Wallonië

Coöperaties en overdracht van
ondernemingen: hoe op elkaar afstemmen?

■ Europa

Europese Conferentie IAO: uitwegen
uit de crisis blootgelegd

■ Internationale relaties

UGTT roept op tot syndicale solidariteit

To think small first?

Het regeerakkoord voorziet het leven van kmo's te vereenvoudigen zodat ze zich kunnen toespitsen op ondernemen en innoveren. Daarbij wordt verwezen naar de “Small Business Act” en naar het principe «think small first», ontwikkeld op het niveau van de Europese Unie.

De Small Business Act, die geen enkele juridische draagwijdte heeft, plaatst een vermindering van de administratieve lasten van de kmo's met 25% voorop. Hoewel wij het algemene doel van een vermindering van de administratieve lasten kunnen onderschrijven, wordt de zaak problematisch omdat we vaststellen dat “administratieve lasten verminderen”, eenvoudigweg gelijkgesteld wordt met “kosten verlagen” en herleid wordt tot “wetgeving beperken”.

Bovendien gaat dit gepaard met andere Europese initiatieven zoals de “fitness checks” en een herziening van de bestaande Europese richtlijnen. Die richtlijnen worden overigens beschouwd als een bindende administratieve last, zo blijkt uit een recent onderzoek gericht op de Europese Richtlijnen inzake informatie en raadpleging van de werknemers en kmo's, dat DELOITTE uitvoerde voor de Europese Commissie. De REACH-verordening (Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals), en regels i.v.m. de veiligheid van de producten en de controle van de markten, maar ook inzake arbeidstijd en controlemiddelen m.b.t. arbeidstijden en pauzes in het wegvervoer, worden beschouwd als een verplichte last. En tegelijk maakt ook het idee van een beperking van de “Gold Plating” opgang, zodat lidstaten geen dwingende maatregelen meer zouden mogen goedkeuren die verder gaan dan het Europese Recht.

De concepten veranderden regelmatig van naam, maar winnen stiekem terrein. Sinds januari 2012 zou de noodzaak en de proportionaliteit aangetoond moeten worden van de toepassing van de nieuwe Europese regelgevingen op micro-entiteiten (bedrijfjes met minder dan 10 werknemers, dit is 30% van het aantal werknemers in de EU)... Terwijl een onderscheid maken tussen de werknemers en hun bescherming op basis van de omvang van de onderneming waarin ze werken strijdig is met het gelijkheidsbeginsel van de Belgische Grondwet, met het verdrag van de EU en met het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Overigens zijn 99,8% van de Europese ondernemingen kmo's (volgens de Europese definitie) en stellen zij 67% van de werknemers in de Unie tewerk.

Dit alles terwijl het vertrouwen van de burgers in de Unie op zijn laagste peil ooit staat, de sociale rechten overal afgebouwd worden onder het voorwendsel van de crisis aan te pakken (waar werknemers niet verantwoordelijk voor zijn), en er eigenlijk meer bescherming en meer transparantie in het beheer van de bedrijven zou moeten komen. Bovenop initiatieven van het Europees Vakverbond hebben de Belgische vakbonden de regering opgeroepen om een einde te stellen aan deze helse spiraal die de kloof tussen de Unie en haar burgers alleen maar zal verbreden.

www.abvv.be

U wenst voortaan ECHO enkel per e-mail of per post te ontvangen? U wil naam- of adreswijzigingen melden?
[T] 02/506.82.71 • [E] patsy.delodder@abvv.be

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en français www.fgtb.be/publications

ABVV-Belastinggids 2013

Zoals elk jaar zal de belastinggids van het ABVV verschijnen in de loop van de maand mei.

Onze gids is in de eerste plaats bestemd voor loontrekkende werknemers en sociale uitkeringsgerechtigden en omvat de wijzigingen die werden aangebracht aan het formulier van de belastingsaangifte, net als de nieuwe fiscale barema's die van kracht zijn sinds de indexering ervan. De gids geeft onder meer uitleg bij de maatregelen die van toepassing zijn voor de heffing op vervangingsinkomens en bij nieuwe maatregelen.

De gids geeft de lezer ook een aantal tips om de belastingsaangifte correct in te vullen, het belastingsbarema te begrijpen en volledig en met verstand van zaken te genieten van de fiscale aftrek waar hij eventueel recht op heeft. De lezer vindt er ook nuttige inlichtingen in voor het geval hij het niet eens zou zijn met zijn belasting (Hoe een bezwaarschrift indienen? Welke bezwaarmogelijkheden? Binnen welke termijnen?) en voor het verkrijgen van bepaalde verminderingen van onroerende voorheffing.

De gids omvat eveneens een hoofdstuk over het barema van de bedrijfsvoorheffing, van toepassing sinds 1 januari 2013.

Je kan je de nieuwe belastinggids bestellen door 6 euro (incl. verzendingskosten) te storten op het rekeningnummer BE07 878 3985901 66 (BIC: BNAGBEBB), met als referentie 'belastinggids 2013'. Vergeet niet je naam en volledig adres te vermelden.

ECONOMIE

REACH: vrijstelling op verordeningen, alle macht aan Defensie!

Op 1 maart vroeg Melchior WATHELET, staatssecretaris voor Milieu, het advies van de CRB over een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de voorwaarden voor het indienen en behandelen van de vrijstelling op de REACH-, de CLP-, en de biocidenverordening wanneer dat noodzakelijk is in het belang van defensie.

Dat ontwerp van Koninklijk Besluit regelt de procedure voor de vrijstelling van de

REACH-, de CLP- en de biocidenverordening die in specifieke gevallen kan worden toegekend wanneer dat noodzakelijk is in het belang van defensie voor stoffen, mengsels, voorwerpen of behandelde voorwerpen die worden ingevoerd, geproduceerd, gefabriceerd of gebruikt voor materieel dat specifiek is ontworpen voor of aangepast aan militaire doeleinden en dat bedoeld is voor gebruik als wapen, munitie of oorlogsmateriaal en de daaraan verbonden technologie.

Er toch nog even aan herinneren dat REACH een Europese verordening is die eind 2006 werd aangenomen met als doel te zorgen zowel voor een hoog beschermingsniveau

van de menselijke gezondheid en het leefmilieu als voor het behoud van de concurrentiepositie en de versterking van de innovatie van de Europese chemische industrie.

Onze opmerkingen hebben voornamelijk betrekking op 3 aspecten:

- De vage formulering van de gevallen waarin de vrijstelling voorzien wordt, waardoor de deur opengezet wordt voor misbruiken.
- In het KB wordt geen rekening gehouden met de gevolgen voor de werknemers, zowel bij de vervaardiging van deze producten als bij het gebruik ervan.
- De beslissing tot vrijstelling: artikel 11 van het KB maakt alle in het KB ontwikkelde procedures nietig. Inderdaad, de minister moet zich schikken naar het "bindend advies van de dienst Defensie".

Wat opvalt, is dat niet Defensie vragende partij is voor dit ontwerp, maar wel de bedrijven, en dit als "preventieve maatregel".

Het advies kan je vinden op de site van de CRB: <http://www.ccecrb.fgov.be> (klikken op 'Adviezen en verslagen')

sebastien.storme@abvv.be

OESO - Eindelijk belastingontduiking in het vizier?

Op de G20-top van afgelopen februari stelde de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking Ontwikkeling) een rapport voor over agressieve 'belastingplanning' van multinationals. Het is ondertussen algemeen aangetoond dat multinationals door toepassing van gewiekste fiscale trucjes erin slagen om amper belastingen te betalen. De OESO berekende dat multinationals gemiddeld slechts 5% vennootschapsbelasting betalen, terwijl kleinere ondernemingen gemiddeld 30% belasting betalen. Hoe de multinationals hierin slagen, is eenvoudig uit te leggen: winsten worden verschoven naar landen waar ze het laagst worden belast en kosten worden geboekt in landen waar ze fiscaal het voordeligst kunnen worden afgetrokken. Het is ook zo dat vele landen onderling belastingverdragen hebben afgesloten. Deze verdragen moeten voorkomen dat vennootschappen tweemaal belast worden voor eenzelfde activiteit die tegelijkertijd in twee landen wordt uitgevoerd. Deze verdragen hebben echter zodanig veel achterpoortjes dat ze er in vele gevallen voor zorgen dat de vennootschappen in kwestie

helemaal géén belasting betalen. De winsten vallen ergens van de kaart...

De OESO lijkt te beseffen dat dergelijke 'belastingplanning' economisch en sociaal niet goed te praten is. Terwijl in alle geledingen van de maatschappij bespaard wordt, sluizen vennootschappen hun onderbelaste miljarden weg richting belastingparadijzen. Sinds enkele maanden voert het fiscaal departement van de OESO hierover dan ook een grondige analyse uit, onder de naam 'BEPS' (Base Erosing & Profit Shifting). Op de recente G20-top hebben de ministers van Financiën duidelijk verklaard iets aan dit fenomeen te willen doen. Ongezien en hoopvol. De OESO werd gevraagd om een actieplan op te stellen tegen juli 2013. Het secretariaat van de OESO lijkt van dit project één van zijn speerpunten te willen maken in de komende maanden. Het ABVV zal er samen met de TUAC (het adviescomité van de vakbonden bij de OESO) over waken dat deze studie zal leiden tot een duidelijke belastingcode die alle inkomsten rechtvaardig belast en achterpoortjes sluit.

Lars.vandekeybus@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Gevaarlijke chemische agentia en etikettering

Voorstel tot amendement van vijf richtlijnen inzake de gezondheid en de veiligheid van de werknemers

Op 26 februari kwam de Europese Commissie met een voorstel ter verbetering van de bescherming van de werknemers die mogelijk in aanraking komen met chemische producten op het werk¹. Vijf richtlijnen werden geamendeerd teneinde ze te laten aansluiten bij de bepalingen van de CLP-verordening.

De in 2008 verschenen Europese CLP-verordening betreft de indeling, de etikettering en de verpakking van stoffen en mengsels (Classification Labelling Packaging)². Deze verordening brengt de oude wetgeving van de EU in overeenstemming met het GHS (Globally Harmonised System for the Classification of Chemical Substances, opgesteld door de Verenigde Naties). Hoofddoel is de internationale handel van chemische producten te vergemakkelijken en daarbij het bestaande niveau van bescherming van de gezondheid en het leefmilieu te behouden. Vóór juni 2015 zullen symbolen en risico- en beschermingsindicaties (verpakkingsetiketten en veiligheidsinformatiebladen) mondiaal worden geharmoniseerd.

De vijf betrokken richtlijnen zijn: de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk; de veiligheid en de gezondheid op het werk van werknemers tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie; jonge werknemers; blootstelling aan chemische agentia; en de blootstelling aan carcinogene en mutagene agentia³ op het werk.

Het voorstel van de Europese Commissie wordt nu ter goedkeuring doorgestuurd naar het Europees Parlement en de Raad van Ministers van de Europese Unie.

Het beschermingsniveau van de werknemers zal niet fundamenteel worden verbeterd.

Het gaat hier slechts om een harmonisering van de Europese wetgeving t.o.v. de CLP-verordening. Het toepassingsveld van de richtlijn inzake carcinogene agentia werd nog niet herzien. Wij pleiten al jaren voor een uitbreiding van deze richtlijn naar agentia die giftig zijn voor de voortplanting.

caroline.verdoot@fgtb.be

¹http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-158_fr.htm

²Verordening EC 1272/2008

³Richtlijnen 92/58, 92/85, 94/33, 98/24 en 2004/37

Personeelsafgevaardigde mag loonsverhoging niet missen omwille van mandaat

In een onderneming geeft de werkgever een loonsverhoging op basis van verdiensten. Voor personeelsafgevaardigden wordt gepreciseerd dat zij minstens 60% van hun arbeidstijd moeten besteden aan hun 'normale' taken om in aanmerking te komen voor de loonsverhoging. Een afgevaardigde in de ondernemingsraad die als enige zijn vakbond vertegenwoordigt in de onderneming, en zich bovendien voor de vergaderingen moet verplaatsen naar een andere vestiging, besteedt 70% van zijn tijd aan vakbondsactiviteiten. De werkgever betwist niet dat dit een redelijke tijd is om zijn taken te volbrengen. Ondanks goede evaluaties krijgt hij geen opslag. Hij stapt dan ook naar de rechtbank om de gemiste loonsverhogingen op te eisen.

Hoewel de wetgeving ter zake duidelijk is, verwerpen zowel de arbeidsrechtbank van Turnhout als het arbeidshof Antwerpen de vordering. Ze argumenteren dat de werkgever het recht heeft om loonsverhogingen aan bepaalde voorwaarden te koppelen en menen dat de voorwaarde die gesteld werd

niet onredelijk is. De afgevaardigde was op de hoogte van de voorwaarden en koos er bewust voor om deze niet na te leven. Bovendien meent het hof dat er sprake zou zijn van discriminatie tegenover de andere werknemersvertegenwoordigers die zich wel aan de opgelegde voorwaarden hielden.

Het Hof van Cassatie veegt deze redenering –geheel terecht– van tafel. De bedrijfsorganisatiewet bepaalt dat personeelsafgevaardigden en kandidaten recht hebben op 'de normale promoties en voordelen van hun personeelscategorie'. De wet ontslagregeling personeelsafgevaardigden stelt bovendien dat het mandaat geen nadelen tot gevolg mag hebben. In dit geval miste de afgevaardigde louter door de uitoefening van zijn mandaat een loonsverhoging. Het Hof kan dan ook niet anders dan besluiten dat deze bepalingen geschonden werden en vernietigt het arrest van het arbeidshof (Cass., 15 oktober 2012, S.11.0052.N).

astrid.thienpont@abvv.be

Lunchdebat «Evaluatie REACH»

Vrijdag 31 mei 2013

12u30 – 13u30

Solbosch campus

REACH, "Registration, evaluation and authorisation of chemicals", de Europese verordening over de handel in chemische stoffen, bestaat weldra vijf jaar. Officieel werd de verordening aangenomen in juni 2007, de invoering volgde vanaf juni 2008. De hoofddoelstellingen van REACH zijn: zorgen voor een hoog beschermingsniveau van de menselijke gezondheid en het leefmilieu, en de concurrentiepositie van de Europese chemische industrie versterken. Niemand kan de voordelen van REACH negeren op het vlak van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers. De Europese Commissie publiceerde op 5 februari l. een evaluatierapport van REACH.

In het kader van het interuniversitair getuigschrift risicobeheer i.v.m. scheikundige stoffen, stelt Tony Musu, vorser bij het Europees Vakbondsinstituut (ETUI), een multidisciplinaire discussie voor over het rapport van de Commissie en over bepaalde vaststellingen bij de toepassing van REACH in de ondernemingen.

Dit lunchdebat is vrij toegankelijk.

Info en inschrijvingen op
02 650 45 80, 02 650 67 36 of
bij benoit.draps@ulb.ac.be.

Website: <http://formcont.ulb.ac.be/>

Verhoging laagste lonen sinds 1 april 2013

De regering voerde al een eerste verhoging door van de lage lonen vanaf 1 januari, door een aanpassing van de werkbonus en een verhoging van de fiscale bonus voor de lonen tot 2.200 euro bruto.

Het ABVV kon nu een tweede verhoging onderhandelen die ingegaan is op 1 april. Daardoor zullen de mensen die het interprofessioneel minimummaandloon verdienen 9 euro per maand minder persoonlijke bijdragen betalen.

Ook het minimumloon voor de jongeren met een arbeidscontract tussen 18 en 21 jaar is sinds 1 april verhoogd. Een jongere van 18 jaar moet voortaan minstens 1321,60 euro bruto per maand verdienen (dit is + 90 euro meer dan ervoor), een jongere van 19 jaar 1381,67 euro bruto (+ 60 euro), een jongere van 20 1441,74 euro bruto (+ 30 euro). Op 1 april 2014 komt er nog evenveel bij, en op 1 januari 2015 komt iedereen op het huidige minimum maandloon van een 21-jarige.

We roepen onze delegees op om na te gaan of deze verhogingen eind april ook effectief doorgerekend worden. Het juiste nettoloon kan je tegen het eind van de maand narekenen op onze website www.abvv.be/bereken-je-nettoloon

SOCIAAL BELEID

Hoe dikwijls is al niet gezegd: "Het sociaal overleg is dood"!?

Dat het slecht gaat met het sociaal overleg, is een feit.

Dat het "dood en begraven" zou zijn, wordt gretig naar voor geschoven door wie wil bewijzen dat het federaal België, met zijn politieke én sociale democratie, niet meer werkt: N-VA, VOKA, ...

Het speelt ook in de kaarten van wie een rechtse agenda sneller wil doordrukken, dus zonder onderhandeling met de vakbonden: Open VLD, ...

De beginjaren

Het sociaal overleg kwam slechts door strijd en krachtsverhouding tot stand.

Niet toevallig kwamen de 4 eerste cao's van voor 1914 tot stand daar waar de vakbond sterk was en zich dus kon laten gelden: textiel Verviers, boek en carrosserie Brussel, automobiel Minerva Antwerpen.

Na WO I lanceerde de toenmalige "Syndicale Commissie", voorganger van het ABVV, een offensief: er zou niet gewerkt worden tenzij verwezenlijking van 3 eisen: de achturedag, het minimum loon én de erkenning van de vakbond.

De eerste paritaire comité's kwamen niet toevallig toen tot stand in de staalnijverheid en bij de mijnen, waar prompt de achturedag werd ingevoerd. Dat gebeurde met de hulp van de eerste socialistische minister van Arbeid Joseph WAUTERS. In de jaren daarna werden nog 15 andere paritaire comité's opgericht. Het sectoraal overleg vormt vanaf dan de basis van de sociale dialoog in België.

Pas met de algemene staking van 1936 werd het interprofessioneel overleg geofficialiseerd. Op de eerste Nationale Arbeidsconferentie werd de eerste week betaald verlof verkregen. Daarvoor moest een compromis gesloten worden: de invoering van de 40 urenweek werd ter "bestudering en onderhandeling" doorgeschoven naar de paritaire comités.

Na WO II legde het ontwerp sociaal akkoord van 1944 de basis voor de definitieve erkenning van de vakbond als representatieve vertegenwoordigers van de werknemers. Tussen 1944-1955 vonden 12 arbeidsconferenties plaats. De arbeidsconferentie van 1947 lanceerde de ondernemingsraden en de comité's voor preventie. Die werden eerst ingevoerd waar we toen het sterkst stonden: Henegouwen en Luik.

In 1948 werd de Centrale Raad voor

het Bedrijfsleven opgericht. In 1952 de Nationale Arbeidsraad, die ook wetgevende bevoegdheid krijgt via CAO's.

De gouden jaren

In de gouden jaren 1960-1974 werden in de sectoren de belangrijkste verbeteringen verkregen. De Interprofessionele Akkoorden dienden vooral om realisaties in de sterkste sectoren te consolideren en uit te breiden naar de kmo's. Zo gingen we geleidelijk naar 4 weken betaald verlof en naar de 40-urenweek. Ons interprofessioneel minimumloon is nog altijd een verwezenlijking waar de vakbonden van de meeste andere geïndustrialiseerde landen alleen maar van kunnen dromen...

Dat neemt niet weg dat het sociaal overleg ook vaak betwist werd, zowel door extreemrechts als door kleinlinks. De toenmalige voorzitters, die ook lang aan de macht bleven, Mertens, Major en Debunne, slaagden erin om de positieve resultaten te verankeren.

Moeilijker sociaal overleg sinds de petroleumcrisis van 1974

Vanaf de crisis midden jaren '70 was er minder "overschot", en tegelijkertijd zorgde de stijging van de werkloosheid ook voor gewijzigde krachtsverhoudingen. Gedurende verschillende jaren werd geen IPA meer afgesloten.

Dit had ondermeer te maken met de toenemende bemoeienis van de overheid: loonstop, geknoei aan de index, en de invoering van de "wet op de competitiviteit" van 1989, die ertoe leidde dat de CRB voortaan een ingewikkeld rapport moest maken over de evolutie van de koopkracht in de buurlanden en in België. Een belangrijke stap naar de "technocratisering" van het interprofessioneel overleg.

Ook de internationalisering van de industrie oefent een negatieve invloed uit. In de meeste andere landen zijn interprofessionele akkoorden weinig of niet gekend, en internationale CEO's keuren ze dan alleen ook maar goed indien ze er profijt in zien.

Er komen ook meer thema's aan bod dan vroeger: vorming, uitkeringen, tijdscrediet, brugpensioen ... en dit maakt het onderhandelen er niet gemakkelijker op.

Maar we mogen nooit vergeten dat onze voorgangers hard moesten vechten om te kunnen onderhandelen...

■ SOCIALE OMBUDS

Vergissing of niet, minimale wekelijkse arbeidsduur is te respecteren!

De arbeidsovereenkomstenwet (3 juli 1978) is duidelijk. Artikel 11bis stelt: *“De wekelijkse arbeidsduur van de deeltijds tewerkgestelde werknemer [...] mag niet lager liggen dan 1/3de van de wekelijkse arbeidsduur van de voltijds tewerkgestelde werknemers die in de onderneming tot dezelfde categorie behoren. Bij ontstentenis van voltijds tewerkgestelde werknemers die in de onderneming tot dezelfde categorie behoren moet men zich houden aan de arbeidsduur die in dezelfde bedrijfssector van toepassing is.”*

De sanctie op het niet respecteren van deze regel, is dat de deeltijdse werknemer het verschil in loon kan vorderen op basis van een theoretische tewerkstelling aan deze minimale wekelijkse arbeidsduur.

Eind vorig jaar werd deze regel nogmaals bevestigd door het arbeidshof van Mons (Bergen). Een werkneemster werd in 2001 door een werkgever vallend onder het paritair

comité voor de zelfstandige kleinhandel (PC 201) tewerkgesteld met een contract dat een gemiddelde wekelijkse arbeidsduur voorzag van 8 uren. In PC 201 gold voor voltijds tewerkgestelde werknemers op dat ogenblik een arbeidsduur van 39 uren en was er geen gebruik gemaakt van de wettelijk voorziene mogelijkheid om via sectorale CAO een arbeidsduur lager dan 1/3de toe te laten. 8 is immers minder dan 1/3de van 39.

Eens het contract beëindigd, vorderde de werkneemster achterstallig loon, eindejaarspremie & vakantiegeld. De arbeidsrechtbank van Mons gaf haar over de hele lijn gelijk. In beroep voerde de werkgever aan dat er ‘onoverwinnelijke dwaling’ was omdat zijn sociaal secretariaat en de sociale inspectie geen opmerkingen hadden geuit. Het arbeidshof had hier evenwel geen oren naar en bevestigde het vonnis van de arbeidsrechtbank.

lander.vanderlinden@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

Brussels Observatorium voor referteprijzen van openbare aanbestedingen

Op 21 maart 2013 bracht de Brusselse Economische en Sociale Raad op eigen initiatief een advies uit aan de Brusselse regering over de modaliteiten m.b.t. de oprichting van een Observatorium voor de referteprijzen van openbare aanbestedingen.

De regeling voorziet dat de aanbestedende gewestelijke overheden het advies moeten inwinnen van dat observatorium over het ‘normale karakter’ van de prijzen van ondernemingen die aan openbare aanbestedingen deelnemen. Het normale karakter zal getoetst worden aan de sociale en de fiscale wetgeving. Bedoeling is de Brusselse aanbestedende overheden effectief de middelen te geven om te kijken of ze niet te goeder trouw een aanbesteding toewijzen aan een inschrijver die het niet zo nauw neemt met de wetgeving (en daarbij ook vaak zwartwerkers inschakelt...).

Op basis van een gedetailleerde juridische studie stelt de Economische en Sociale Raad dat het ontwerp niet betekent dat de federale wetgeving op de openbare aanbestedingen aangevuld, laat staan gewijzigd moet worden. Eigenlijk moet de regionale overheid voorzien in een wetgevend en reglementair kader om de aanbestedende overheden waarvoor hij bevoegd is, te helpen zo goed mogelijk de bepalingen van de federale wetgeving inzake abnormaal lage prijzen te respecteren.

Om zijn tussenkomst op dit gebied te rechtvaardigen, kan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich onder meer beroepen op zijn bevoegdheden inzake arbeidsbemiddeling, ondergeschikte overheden, organisatie van zijn centrale administratie en zijn gedecentraliseerde diensten, conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

samuel.droolans@abvv.be

Vorming

«Individueel en collectief arbeidsrecht: actualiteit»

De volgende vorming voor de leden van de DSR en de juridische diensten van de centrales vindt plaats op donderdag 23 mei 2013.

Jan BUELENS belicht de actualiteit inzake individueel en collectief arbeidsrecht.

De vorming vindt plaats in de lokalen van het ABVV, Hoogstraat 42 te 1000 Brussel.

Inlichtingen en inschrijvingen bij antonella.alfeo@abvv.be.

Voor een rechtvaardige fiscaliteit

Naar aanleiding van 1 mei roept het ABVV Brussel op 24 april zijn Syndicale Raad bijeen om te discussiëren over de dringende noodzaak van een grootscheepse belastinghervorming met als doel een (meer) rechtvaardige fiscaliteit in dienst van iedereen. Stof voor de discussie wordt geleverd door Christophe QUINTARD (Federaal ABVV), Ahmed LAAOUEJ (senator) en Lieven DENYS (VUB).

Inlichtingen bij eric.buysens@fgtb.be

Nieuwe toolkit 'werken aan werkbaar werk'

Met de online toolkit 'werken aan werkbaar werk' kan je voortaan effectief aan de slag op de bedrijfsvloer.

Een kompas voor de praktijk

De toolkit is opgebouwd rond drie sleutels: aanpak van werkstress, werken aan motiverende jobs met leermogelijkheden en zorg voor een evenwichtige werk-privébalans. Elk van deze modules combineert achtergrondmateriaal (o.m. cijfergegevens uit de Vlaamse werkbaarheidsmonitor) met praktische hulpmiddelen: argumentenlijstjes, vormingsmateriaal, checklists, stappenplannen en inspirerende bedrijfsverhalen. De digitale verpakking van de toolkit maakt een permanente actualisering mogelijk.

Lerend netwerk Werkbaar werk in Vlaanderen

De Stichting Innovatie & Arbeid plant in de komende maanden een aantal 'road shows' om de toolkit te promoten en te debatteren over de aanpak van werkbaar werk. Zo kan ze interessante initiatieven rond werkbaar werk in sectoren, ondernemingen en instellingen op het spoor komen die bijkomende instrumenten, inspirerende praktijkervaringen en nuttige tips & tricks kunnen opleveren.

Meer info

De toolkit is een creatie van de Stichting Innovatie & Arbeid, het onderzoekscentrum van en voor de Vlaamse sociale partners in de SERV.

Je vindt de toolkit 'werken aan werkbaar werk' en alle info over de werkbaarheidsmonitor op www.werkbaarwerk.be.

ECHO REGIO VLAANDEREN

Vlaanderen bereidt overheveling kinderbijslag voor

Kinderbijslag wordt met de zesde staatshervorming geregionaliseerd. Dit is bij uitstek sociale zekerheidsmaterie, door de rechtstreekse link met de werkgeversbijdragen en het paritaire beheer in de schoot van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW).

Momenteel bereidt de Vlaamse administratie een Groenboek voor dat allerlei pistes en ideeën samenbundelt over de over te hevelen bevoegdheden. Tegen mei 2013 moet dat rond zijn. Dat is de aanleiding voor de sociale partners om het reeds uitgebrachte standpunt rond kinderbijslag verder te verfijnen. Wat zijn de voornaamste elementen van de besprekingen tussen de sociale partners?

Elementen uit het akkoord van de sociale partners

De Vlaamse sociale partners sloten in juni 2012 al een akkoord over het toekomstige regionale paritaire beheer van de bevoegdheden en middelen die overkomen. Dit paritaire beheer wordt generiek meegenomen in de discussie over de structuren. Dit wil zeggen:

- oormerking van de middelen in een tripartiet aangestuurd agentschap globaal beheer;
- aanwezigheid van de sociale partners in het beheersorgaan van het agentschap dat de kinderbijslag uitkeert.

Volgende elementen worden naar voor geschoven om de kinderbijslag in Vlaanderen vorm te geven:

- een universeel stelsel op basis van het verzekeringsprincipe met substantiële basistoelagen die niet gerelateerd zijn aan het inkomen;
- gebaseerd op een verticale en horizontale solidariteit in de financiering;
- met selectief toegekende sociale toeslagen bovenop een universele sokkel.

Doelstelling van het stelsel is de precarisering van huishoudens met kinderen te voorkomen. Dat kan echter niet enkel worden gerealiseerd via de kinderbijslag: ook de fiscaliteit draagt hieraan bij; hierover is afstemming met de (federaal geregelde) personenbelasting nodig.

De overheveling kan niet meteen gepaard gaan met grondige wijzigingen aan het stelsel: er wordt een overgangsfase ingebouwd waarin alles blijft zoals in het huidige stelsel, tenzij – mits goedkeuren van de sociale partners – ingrepen die de sociale doelmatigheid ten goede komen. Tijdens deze overgangsfase wordt dan vorm gegeven aan het Vlaamse stelsel. De idee van de welvaarts koppeling van de bijslagen staat in de tekst, maar in zeer vage termen. De werkgevers lijken niet bereid om hierover een sterke formulering te aanvaarden.

Standpunt Vlaams ABVV

Een verdere consensus onder sociale partners is nuttig en nodig om de claim op het paritaire beheer hard te maken. Consensus is echter geen doel op zich: het mag niet leiden tot een verwaterd systeem. Het Vlaams ABVV verdedigt hierbij volgende standpunten:

- Kinderbijslag is een financiële ondersteuning uit sociale zekerheidsmiddelen voor huishoudens met kinderen en wordt onvoorwaardelijk toegekend. De financieringsbasis zorgt ervoor dat het herverdelingsaspect behouden blijft.
- Er is een duidelijke rol voor de sociale partners in het paritaire beheer.
- De continuïteit is verzekerd voor de ontvangers doordat het huidige stelsel niet in vraag wordt gesteld en er in de overgangsfase niets verandert aan het stelsel.
- De bedragen zouden echter aan de welvaart moeten worden gekoppeld. Onderzoek van het Centrum voor Sociaal Beleid heeft aangetoond dat er 60% minder kinderarmoede zou zijn indien er de voorbije 20 jaar een welvaarts koppeling was geweest.
- De sociale toeslagen, bovenop een universele basis, kunnen ook behouden worden. Een uitbreiding van de doelgroepen is echter enkel denkbaar indien een hoger budget beschikbaar is. Als er al verbeteringen worden aangebracht, moeten in de eerste plaats de verschillen tussen invaliden (hogere toeslag) en werkzoekenden en gepensioneerden (lagere toeslag) worden weggewerkt.

fvermeersch@vlaams.abvv.be

Coöperaties en overdracht van ondernemingen: hoe op elkaar afstemmen?

Men schat dat tegen 2020 ongeveer één derde van de kmo's in Wallonië een overdrachtsprobleem zal hebben. Bij gebrek aan een tijdige of bekwame overnemer dreigen duizenden ondernemingen en banen te verdwijnen.

In Wallonië werd de SOWACCESS opgericht om dit dossier aan te pakken, waarbij verkopers en overnemers met elkaar in contact gebracht worden. Maar andere landen in Europa gaan een stap verder door ook te voorzien in de mogelijkheid om het bedrijf aan de werknemers over te dragen via een coöperatie.

Het was met het doel dit thema nader te bestuderen dat Propage-s (consultantbedrijf in sociale economie), CEPAG (Centre d'éducation populaire André GENOT), het Waals ABVV, SOWACCESS en CECOP¹ op 7 maart II. de handen in elkaar sloegen om een colloquium over dit thema te organiseren.

Echo's van het colloquium

Verscheidene sprekers deelden het volgende standpunt: coöperaties hebben een rol te vervullen in het economisch weefsel van een land of een regio, en dit met de steun van de overheid. Volgens Bruno ROELANTS, secretaris-generaal van CECOP, zitten we in deze tijden van crisis op een scharniermoment. Sinds 2008 heeft de wereld immers zijn grenzen ontdekt: grenzen aan de productie, grenzen aan de natuurlijke hulpbronnen... Desondanks kan men vaststellen dat de coöperaties standgehouden hebben en zelfs een sprong voorwaarts gemaakt hebben.

Verscheidene landen zoals Italië, Frankrijk, Spanje² kenden experimenten waarbij bedrijven door een coöperatie overgenomen werden. Overname betekent dan ook democratische participatie, uitbouw van netwerken en specifieke regelgeving.

Na de experimenten in de andere Europese landen rees in België de vraag

naar de financiering van coöperaties. Vaststelling is dat, hoewel men in coöperaties kan investeren, er weinig financieringsmogelijkheden bestaan. En de bestaande zijn te weinig gekend en worden te weinig gebruikt.

Verscheidene sprekers verduidelijkten dat er globaal nagedacht moet worden over de tussenkomst van de overheid, onder meer omdat de bestaande overheidstussenkomsten doorgaans in de tijd, en ook qua inbreng beperkt zijn. Het is veel moeilijker privé- of overheidsfinanciering op langere termijn te vinden. Een probleem dat trouwens niet beperkt is tot de coöperatieve sector.

Een aantal pistes werd naar voren geschoven: oprichting van een "coöperatief fonds", versoepeling van het te strakke kader, ... Kortom, een echt financieringsinstrument voor de coöperatieve sector is onontbeerlijk.

Er wordt gesteld dat het mogelijk is een nieuw domein aan te boren door sociale ondernemingen op te richten. Maar hoewel wij over de middelen beschikken om dit soort bedrijven op te richten, hebben we nog niet de ingesteldheid ervoor. Ook de vakbonden moeten zich met die kwestie inlaten.

Overigens moet er ook op wetgevend vlak werk verricht worden. De zesde Staatshervorming voorziet namelijk in de regionalisering van de sociale economie, maar fiscaliteit en sociaal recht blijven federaal.

De sociaal-economische leefbaarheid hangt onder meer van de sociale economie af. Zij beloont arbeid (in plaats van het kapitaal) en investeert in de reële economie, niet in speculatie. Het is dan ook vooral een kwestie van politieke wil.

info@propage-s.be

Het verslag van het colloquium lees je binnenkort op www.cepag.be/productions

Colloquium "Werklozen, werknemers... weldra allemaal arm?"

Maandag 22 april 2013

Zoals overal in Europa legt onze regering de werknemers en de sociale uitkeringstrekkers zware besparingen op. De hervorming in de werkloosheidsverzekering en in de gelijkstellingen voor de pensioenen zal in de komende maanden en jaren tienduizenden mensen in de armoede storten. Toppunt van cynisme: de regering verbindt er zich tegelijkertijd toe tegen 2020 380.000 mensen uit de armoede te halen!

Naast de sociaal rampzalige gevolgen ervan, hebben die politieke maatregelen ook indirecte gevolgen: op huisvesting, arbeidsmarkt, volksgezondheid, toegang tot energie, gelijke rechten, discriminatie, gemeentefinanciën ... De precarisering van een steeds groter wordende groep mensen zal diepgaande veranderingen in de maatschappij teweegbrengen.

Dit colloquium wordt georganiseerd door Cepag en het Waals ABVV. We maken de balans op van de huidige toestand, maar buigen ons ook over wat ons morgen te wachten staat. Samen met specialisten en actoren van het terrein behandelen we de verschillende aspecten van de precariteit en de te volgen strategieën om er een eind aan te maken.

Meer over het programma en de sprekers op www.cepag.be/formations

Het colloquium vindt plaats van 9 tot 16 uur

*In de Espace Solidarité
rue de Namur 47 – 5000 Beez.*

Info & inschrijvingen:
cepag@cepag.be
T. 081/26 51 53 - F. 081/26 51 51

¹ Confédération Européenne des Coopératives de Production et de Travail Associé, des Coopératives Sociales et des Entreprises Sociales et Participatives.

² Vertegenwoordigers uit Italië, Frankrijk en Spanje kwamen getuigen op dit colloquium. Een verslag van hun getuigenis vind je binnenkort op www.cepag.be.

ABVV/ACOD-project in Roemenië

Eind maart vond in Predeal de vijfde activiteit plaats van het samenwerkingsproject (2008-2013) tussen ABVV/ACOD en de Roemeense vakbond CNSLR-Fratia over de ontwikkeling van een basis- en kadervorming over sociaal overleg en onderhandelen.

We hebben kort teruggeblikt op de afgelopen vier projectactiviteiten en een evaluatie gemaakt van het Roemeense vormingsdraaiboek en de door ACOD gebruikte vormingsmethodiek

'ervaringsgericht leren'. Tenslotte hebben we de nu nog resterende noden onder de loep genomen om zo te bekijken hoe en welk vervolg we geven aan dit project.

Partners uit het Zuiden denken mee over nieuw programma 'internationale syndicale samenwerking'

Het programma internationale syndicale samenwerking van het ABVV 2012-2014 is bijna halweg. Het WSF in Tunis vormde een uitgelezen moment om samen met 30 vertegenwoordigers van onze 17 partnervakbonden na te denken over ons nieuw programma dat in 2015 start. De partners uit het Zuiden formuleerden, onder andere, een gemeenschappelijke visie over internationale syndicale samenwerking. Ons volgend programma zal dan ook in functie staan van Waardig Werk en leven, solidariteit, democratie, samenleving, sociale rechtvaardigheid en gelijk(waardig)heid, de zes sleutelbegrippen waarrond zeer snel een consensus tussen onze partners werd gevonden.

■ EUROPA

Europese Conferentie IAO: uitwegen uit de crisis blootgelegd

Op het moment dat we dit artikel schrijven, vindt in Oslo de Europese Conferentie van de IAO plaats met vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en regeringen van alle Europese landen van de Atlantische Oceaan tot Centraal Azië. De EU, de OESO en andere organisaties zijn eveneens uitgenodigd.

De Conferentie brengt dus gedurende vier dagen diegenen bijeen die met hun beleid beweren dat we uit de crisis zullen geraken, en zij die de gevolgen ervan betalen.

De vakbeweging, onder leiding van het EVV en het IVV, maakt van deze gelegenheid gebruik om volgende mantra te herhalen: "het gevoerde beleid duwt ons nog dieper de crisis in".

De Voorzitter van het ABVV, Rudy De LEEUW, is een van de woordvoerders van de werknemers. In zijn tussenkomst wijst hij op de maatregelen die de groei aantasten. Enerzijds is er de vermindering van de overheidsuitgaven waardoor Europa minder middelen heeft voor onderwijs,

infrastructuurwerken, innovatie. En anderzijds is de verlaging van lonen en uitkeringen nefast voor de consumptie, zonder voldoende compensatie via de export.

Beide kritische opmerkingen worden gestaafd door de rapporten van het IMF en door het «Global Wage Report» van de IAO.

Het ABVV verdedigt een alternatief: een fiscaliteit met een ruimere grondslag, die minder zwaar weegt op de werknemers, om tewerkstellingsmaatregelen te financieren, 1% van het BBP te investeren en het streefdoel van een begrotingstekort van 3% op te schuiven naar 2017.

De EU wordt meer bepaald op het matje geroepen omdat zij gevaarlijke maatregelen als uitweg uit de crisis oplegt en bezuinigingsmaatregelen doordrukt in weerwil van de vrije collectieve onderhandelingen en de conventies van de IAO die nochtans door de lidstaten bekrachtigd werden.

thierry.aerts@abvv.be

■ INTERNATIONALE RELATIES

UGTT roept op tot syndicale solidariteit

De delegatie van het ABVV bracht wat leven in de syndicale brouwerij van het Wereld Sociaal Forum dat plaatsvond van 26 tot 30 maart 2013 in Tunis. Met onze stand eisten wij rechtvaardige belastingen, waarbij we de fiscale vluchtelingen die zich in België willen vestigen met de vinger wezen. Zij vluchten namelijk naar ons land omdat de inkomens uit arbeid hier zwaarder belast worden dan de inkomens uit kapitaal ...

Om zijn eisen kracht bij te zetten organiseerde het ABVV een origineel evenement (zie hierover de video op onze website: <http://goo.gl/YkUC6>) en bakten we frietjes onder het label "België, paradijs van frieten en belastingen ... voor de rijken". Bovendien nam het ABVV actief deel aan diverse debatten over sociale zekerheid, vakbondsvrijheid, enz.

Wat opviel op het WSF en in de straten van Tunis was de behoefte van de Tunesiërs om te communiceren: ze wilden leren over democratie, de mechanismen en vooral de vrijwaring ervan. Ze hebben een dictator omvergeworpen, maar ze blijven waakzaam.

Ze kwamen op straat (in januari) om

de fundamentalisten van Ennahda (meerderheidspartij) duidelijk te maken dat zij het niet eens waren met de wijziging van artikel 22 van de Grondwet en met de vervanging van de tekst "de vrouwen zijn de gelijke van de man" door "de vrouwen zijn complementair aan de mannen".

De UGTT, de belangrijkste vakbond in Tunesië, streed mee voor de democratie en wordt nu aangevallen. Op de leden wordt jacht gemaakt. Hun lokalen werden in brand gestoken of met straatvuil besmeurd. UGTT bestrijdt Ennahda omdat deze partij de deur wagenwijd openzet voor neoliberale toestanden (flexibilisering, onderaanneming) en de neutrale scholen wil sluiten.

Het WSF eindigde met een reeks verklaringen, waaronder die van de vakbonden waarin geprotesteerd wordt tegen de schendingen van het stakingsrecht, de criminalisering van het protest, de aanvallen tegen vakbondsmensen, enz. De vakbonden roepen ook op om beter gebruik te maken van het denk- en discussieforum dat het Internationaal Vakverbond biedt.

yolanda.lamas@abvv.be